

ning, som bringes til Bive igen, men den maa bringes til Bive i en anden Form. Skjtsket og Ammunitionen har man, det gælder om tillige at faa Magasinerne, ellers er det hele til ingen Verdens Nytte. Fin- der man ikke en passende Anvendelse for det Krigsmateriel, vi have, ligger det jo mægtigt hen, og derfor har jeg troet, at det maatte tiltale den ærede Ordfører og andre ligesindede ærede Herrer, at man kom med et saadant Forslag. Jeg skal endnu gøre opmærksom paa, at disse Batterier faa den Betydning, da de jo ligge ved Havnene, at de tillige tilvejebringe en Art Operations- basis for de lettere Elementer af Flaaden, for Torpedobaadene og de hurtige, lette Krydsere. Saadanne vilde da kunne lægges i Korsør Havn, i Nyborg Bugt, i Kalund- borg Fjord o. s. v. og kunne færdes i Far- vandet og være i Stand til at skifte Plads saaledes, at Fjenden aldrig har Kundskab om, hvor de ere. Kort sagt, disse Batterier, ville kunne danne en Operationsbasis for en Del af Flaaden, som vil være i høj Grad generende f. Eks. for en fjendtlig Flaade i Store Bølt. Man har jo ogsaa netop tænkt paa at tilvejebringe en saadan Operations- basis for Flaaden ved de Planer, der have været oppe om en Flaadestation ved Aggersø- sund, hvad der efter min Mening vilde være et meget heldigt, men jo et langt større Foretagende, end det her er Tale om, og som man maaste kunne komme til en Gang i Tiden, naar Flaaden er bleven yderligere udviklet. Men foreløbig vilde man ved disse Batterier have faaet en ikke ganske ubetydelig Operationsbasis for Flaaden. Det vil som sagt kunne blive i høj Grad generende for den fjendtlige Flaade, naar han kan have alle vore Torpedobaade liggende samlede snart i Korsør Havn, snart ved Nyborg og snart i Sjælfjorden eller oppe ved Kalundborg, uden at han nogen Stund er i Stand til paa Forhaand at vide, hvor de ere. Da Distanc-erne ere saa smaa, og Forbindelsen mellem disse Torpedobaade i en mørk Nat let lader sig udføre, uden at Fjenden kan iagt- tage det, ville disse Anlæg kunne blive over- ordentlig ubehagelige for en fjendtlig Flaade, saa at Farvandet vil kunne blive langt renere ved denne Forstaltning, end vi have kunnet tænke os det før. Det er jo et For- slag, jeg ikke tidligere er kommet til at tale om, og som jeg derfor har villet benytte Lejligheden til at dvæle noget ved.

Ordføreren (Neergaard): Jeg skal først gøre en almindelig Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valg- treds (Scharling) og den højtærede Krigs-

minister angaaende deres Beklagelse over, at man her har fastholdt sin Stilling til for- skellige ældre Bevillingsforlangender og ved- blivende nægter dem. Jeg kan nok forstaa Beklagelserne, men vanstelig Forundringen, thi saa vidt mig bekendt er der i Nar ikke kommet et eneste nyt Argument frem til Begrundelse af disse Poster. Det er ganske de samme Argumenter, vi have læst i An- mærkningerne og ganske de samme Argumenter, vi have hørt ved Konferencerne med den højtærede Krigsminister, for saa vidt disse Punkter der overhovedet have været berørte, hvad de kun for en meget ringe Del have. Det vilde dog være mærkeligt, om Folketin- get skulde fravige sit tidligere indtagne Standpunkt, uden at der kom nyere Argu- menter til. Og for yderligere at klargøre vor Stilling til dem, skal jeg endnu engang gøre opmærksom paa, at det umulig kan undre, at man her ikke finder sig foranlediget til at vise sig mere imødekommende paa de gamle omstridte Poster, naar man i den almindelige militære Politik her i Landet træffer en saa stadig og fortsat Mangel paa Imødekommen over for vore Fordringer. — Jeg skal imødegaa enkelte af den ærede Krigsministers Bemærkninger. Først jagde han om Hestene, at det, Hovedvægten laa paa, var deres Hurtighed; jeg anerkender, at dette har en væsentlig Betydning, men der ligger ogsaa stor Vægt paa noget andet, nemlig paa Udholdenheden, og der tror jeg i alt Fald, at de Folk, som skulle bruge Hestene, gennemgaaende ere af den Opfattelse, at de tyske Heste ikke ere saa udholdende som de danske, og det kan jo ikke nytte noget, som den ærede Minister vil, helt at reducere det til ingen Ting, om Mandskabet har Tillid til Hestene eller ikke, og om det er fortrolig med dem. Den højtærede Minister vilde gøre det til noget, som laa ganske uden for, hvad Krigsministeren havde at tage Hensyn til. Jeg kender fra min Soldatertid kun Infanteriet, men jeg ved ogsaa derfra, hvad Betydning det har, at en Soldat er fortrolig med sit Vaaben, holder af det og synes, at det passer for ham, og det gælder jo i endnu højere Grad i det Vaaben, her er Tale om, hvor Krytter og Hest saa at sige skulle være et. Jeg tror derfor, at naar Mandskabet er misfornøjet med de fremmede Heste og ikke synes, at de passe for dem, er der ikke andet at gøre, end at tage denne Misfornøjelse med i Betragtning. Jeg skal af den Skrivelse angaaende disse Forhold, som vi have faaet, fremhæve et enkelt Mo- ment, det er Gennemsigtsvarigheden af de indkøbte Heste. Det angives her, at Gen- nemsigtsvarigheden af de danske Heste — for